

ЛЕВ ТОЛСТОЙ
МАЛКИ РАЗКАЗИ И БАСНИ
ИЗ „НОВАТА АЗБУКА“

Превод от руски: Ангел Каралийчев, —

chitanka.info

Един старец садял ябълкови дръвчета. Казали му:

— Защо ти са тези ябълки? Дълго има да чакаш плод от тези дръвчета и няма да изядеш нито една ябълчица от тях.

Старецът отвърнал:

— Ако аз не изям, други ще изядат и ще ми благодарят.

* * *

Два петела се биели на торището. Единият петел бил по-силен, надвил другия и го прогонил от торището. Всичките кокошки се събрали около петела и почнали да го хвалят. Петелът искал и в другия двор да научат за неговата сила и слава. Той литнал на плевнята, заплескал с криле и високо запял:

— Вижте ме всички, аз надвих другия петел! Нито един петел в света няма такава сила!

Додето изкукурига, долетял орелът, съборил петела, грабнал го между ноктите си и го отнесъл в своето гнездо.

* * *

Жабата и мишката се скарали. Излезли върху една купчинка и почнали да се бият. Ястребът видял, че са забравили за него, спуснал се и грабнал и двете.

* * *

Стадо овце вървели край гората, две агънца се отлъчили от стадото. Една стара овца казала:

— Не си играйте, агънца, злото бързо идва.

А вълкът стоял зад храста и рекъл:

— Не е истина, агънца, овцата е стара, краката ѝ не държат, затова завижда. Тичайте сами из цялото поле.

Агънцата така и направили: отлъчили се от стадото, а вълкът ги хванал и ги изял.

* * *

Един слепец си отивал в къщи. Било нощ. Слепецът носел пред себе си светлина. Какъв глупав слепец, носи светлина пред себе си — а самият е сляп. За какво му е светлина? А светлината му е потребна, за да не го събори видещият.

* * *

Пътували двама селяни, единият за града, а другият от града. Шейните им се закачили една за друга. Единият викнал:

— Дай път, аз трябва по-скоро да ида в града.

А другият викнал:

— Ти дай път, аз трябва по-скоро да ида в къщи.

Те дълго викали. Трети селянин ги видял и казал:

— Който бърза, той да се върне назад.

* * *

Вълкът изял една овца. Селяните хванали вълка и почнали да го бият. Вълкът казал:

— Вие ме мъчите, защото съм сив.

Селяните рекли:

— Не защото си сив, а защото изяде овцата.

* * *

Два плъха намерили едно яйце. Искали да си го разделят и изядат, но гледат — лети една врана и иска да вземе яйцето. Започнали

плъховете да мислят как да отмъкнат яйцето от враната. Да го носят? — Няма как да го хванат. Да го търкалят? — Може да се счупи. И ето какво решили плъховете: единият легнал на гръб, хванал яйцето с лапичките си, а другият го повлякъл за опашката и като на шейна завлекли яйцето под пода.

* * *

Един селянин отишел да коси ливадата и заспал, а Късмета ходел по света. Приближил се Късметът до селянина и рекъл:

— Ето, вместо да работи, спи, а сетне няма да събере сено навреме — и мене, Късмета, ще навика. Ще каже: нямам късмет.

* * *

Пропаднали парите на един селянин, но не могли да намерят крадеца. Събрали се селяните и почнали да обмислят: как да разберат у кого са парите. Един селянин рекъл:

— А пък аз зная такава приказка: гузен негонен бяга. Гледайте само, ей сега калпакът на крадеца ще почне да гори.

Един селянин се хванал за калпака си и всички разбрали, че той бил крадецът.

* * *

В една къща живеели горе богат господар, а долу беден шивач. Шивачът, докато работел, все пеел песни и пречел на господаря да спи. Господарят дал на шивача торба с пари, за да не пее. Шивачът станал богат, все пазел парите си и престанал да пее. И му станало тъжно, взел парите, занесъл ги назад на господаря и рекъл:

— Вземи парите си назад, а на мене позволи да пея песни, защото ме налегна мъка.

* * *

Двама селяни отишли заедно на лов. Единият слязъл в един дол и викнал на другия:

— Ела тука, че хванах една мечка!

— Довлечи я насам.

— Не мога да я довлека.

— Тогава сам ела тук.

— Ами че тя не ме пуца, иска да ме изяде.

* * *

Кобилата ходила денем и нощем в полето, не оряла; а конят се хранел нощем, а денем орял. Кобилата рекла на коня:

— Защо ореш? Да бях на твое място, нямаше да ида. Удари ли ме стопанинът с камшик, аз него — с крак.

На другия ден конят така и направил. Селянинът видял, че конят е станал твърдоглав и впрегнал в ралото кобилата.

* * *

Бубата точела копринени конци, а паякът правел своите нишки и се присмивал на бубата.

— Твоята работа е бавна; погледни колко нещо съм направил и какви са дълги моите нишки.

Бубата рекла:

— Твоите нишки за дължина са дълги, но няма полза от тях, а за моите злато ще платят.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.